

Frescomaleriet, (enten efter den Matthiesen'ske Fremgangsmaade eller en nyere opfundet) i nogle Fag i et Sidekib, for grundigere at indøve sig selv og hans Medarbejdere i Materialets Behandling, saa ogsaa og navnlig at begynde i en Korsarm, her væsentligt for paa Stedet at prøve, hvorledes Dekorationen, som han hidindtil næsten kun har lyslet med paa Papiret og i lille Maalestok, vil virke i det store, i den høje Del af Kirken, hvor han har tænkt sig blaa Grund i Hvalvingerne. En saadan Prøvedekoration paa den gamle Buds anser han for nødvendig, især hvis den endelige Dekoration skal udføres al fresco. Naar Resultatet af Prøverne er naaet til at blive efter Ønske, tænker han med det samme at udføre saa stor en Del af Dekorationen i en Korsarm, som Resten af de eventuelt bevilgede Penge tillader. Navnlig ligge Væggene i Korset ham særlig paa Sinde, og han bemærker herom følgende:

"Da jeg udarbejdede Tegningerne til hele Dekorationen, rentegnede jeg disse Vægge, uden at jeg var naaet til helt at blive tilfreds med dem; jeg havde allerede anvendt saa megen Tid paa det hele, saa det maatte have en foreløbig Ende, og Arbejdet kunde jo genoptages, om Dekorationen virkelig kom til Udførelse.

At jeg havde saa vanskeligt ved at faa Malerierne paa disse Vægge til at arte sig, saa for en Del i, at Væggene efter min Mening ere inddelte paa en i dekorativt Henseende højst uheldig Maade, idet der er for liden Forstel i Størrelse paa den Del af Væggen, der er Granit, og den Del, der er Kalkbuds, hvorved den deles midt over, og al Rejsning, Højde i Rummet lider. I mine Udkast stræbte jeg derfor efter at faa saa mange lodrette Linier som muligt og undgaa de vandrette, men det er ikke tilstrækkeligt.

At Det skal vandre over 7 Alen til Bejrs, inden det naar Væggbilledet, saa dette helt fra neden af viser sig i stærk Forkortning, er ogsaa fedeligt, og i selve Kirken ses disse uheldige Virkninger endnu langt tydeligere end paa Tegningerne.

Jeg har allerede for længe siden omgaaedes med den Tanke at forlænge Billederne nedefter, men Granitten stod i Vejen, og den er jeg gaaet uden om saa længe som muligt.

Bed sidste Ophold i Viborg modnedes imidlertid den Overbevisning hos mig, at 4 Skifter Granit bør hugges bort i en Dybde af ca. 3 Tommer og Mursten med Buds over indsættes i Stedet. At jeg ikke allerede derovre forelagde Sagen for det særlige Syn, saa i, at jeg endnu ønskede at prøve mine Kompositioner i de nye Forhold paa Papiret; det har jeg nu gjort, og jeg føler, at alt vil arte sig langt lettere for mig i de forlængede Forhold.

Efter Overlag vil det koste 1,163 Kr. at forandre de fire Skifter Granit til Buds. Selve Maleriet bliver forholdsvis kun lidet dyrere, da Personantallet kun øges i ganske ringe Grad, fra ca. 200 til 215."

Med Hensyn til dette Andragende fra Kunstmaler Joakim Skovgaard skal man først bemærke, at det særlige Kirkesyn — hvis Erklæring denne Gang ogsaa er understrevet af Professor Storck — jaavel som Professor Ferndorff have kunnet tiltræde det af Hr. Skovgaard fremsatte Forslag om at forlænge Malerierne paa Korsfløjenes Sidevægge og kun har ønsket at forhandle med Kunstneren om Enkeltheder i nævnte Forslag. Hvad derimod selve Bevillingen angaar, har Synets Flertal — Storck, Fenger og Ferndorff — ment, at Tidspunktet nu maatte være kommet til at give den endelige Bevilling. Herimod har Synets Formand, Museumsdirektør Møllerup, indvendt, at naar Kunstneren endnu staar paa det Standpunkt, at han hverken fuldt ud kan overse Materialets Behandling, ej heller, hvorledes den kun paa Papiret i lille Maalestok udførte Dekoration i den høje Korsarm vil virke, maa der formentlig gives ham Medhold i Ønsket om at maatte foretage endnu en Dekorationsprøve for at komme til fuld Klarhed. Det synes ligeledes ubilligt at forlange af Kunstneren paa Arbejds- nuværende Standpunkt et endeligt og bindende Overlag over Omkostningerne. Først naar Prøvearbejdet i de høje Dele af Kirken er foretaget, vil et saadant formentlig kunne gives. Direktør Møllerup har derfor anbefalet Hr. Skovgaards Andragende om en Bevilling paa 7,000 Kr. til Dekorationsprøver i et Sidekib og i en Korsarms Hvalving.

Man maa med Direktør Møllerup være enig i, at der ikke godt kan være Spørgsmaal om at paatvinge Kunstneren den hele Bevilling paa et Tidspunkt, hvor han ikke anser sig for færdig til at modtage den eller endog til med Bestemthed at angive, hvor meget Bevillingen vil komme til at udgøre, om end man vel tør gaa ud fra, at de Beregninger, han i saa Henseende har anstillet, ville vise sig nogenlunde paalidelige. Ivertimod forekommer det Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, at den Paastønnelse, Synet i sin første Erklæring har udtalt overfor Hr. Skovgaard for hans forsigtige og prøvende Fremgangsmaade, ogsaa er paa sin Plads her. Men man skal i øvrigt bemærke, at naar man har ment i Aar at turde gaa videre ved at stille det her omhandlede Forslag paa 7,000 Kr., saa er Forudsætningen selvfølgelig den, som ogsaa det særlige Syns Flertal og Professor Ferndorff ere gaaede ud fra, at der nu